

Arrest

nr. 277 523 van 16 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat J. RICHIR en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Koerdische afkomst en bezit u de Iraanse nationaliteit. U bent een soennitische moslim en was in Iran getrouwd met uw nicht A. Z. (...). U woonde in Iran in het dorp Band, in de buurt van de stad Urmia nabij de Iraanse-Turkse grens. U mocht als Koerdisch kind niet uw eigen taal spreken met uw klasgenoten op school. Toen u vijftien, zestien of zeventien jaar oud was, solliciteerde u bijna tweehonderd keer naar jobs in uw regio. Telkens werd u afgewezen omdat werkgevers in uw documenten merkten dat u tot de soennitische religieuze minderheid behoorde. U kreeg bij die sollicitaties ook opmerkingen over het feit dat u Koerdisch sprak. Er zat voor u niets anders op dan aan de slag te gaan als kolbar, waarbij het uw taak was om twee keer per week illegaal brandstof, wasmachines of

andere goederen over de Iraans-Turkse grens te smokkelen. Tijdens deze smokkelpogingen werd u vaak beschoten door Iraanse grenswachters, waardoor u moest vluchten. Een keer kwam daarbij uw paard om het leven.

U was in Iran ook sympathisant van de KDPI (Democratische Partij van Iraans Koerdistan). Uw vader was voor de Iraanse revolutie lid van deze partij geweest en introduceerde u bij de partij. U vervoerde voor de partij brandstof naar Turkije, u deelde in Iran drukwerk uit voor de partij en vervoerde voor hen medicijnen en voedsel. Wanneer peshmerga's (Koerdische vrijheidsstrijders) de dorpen bezochten om bijeenkomsten bij te wonen, verkende u de weg voor hen om na te gaan of er geen autoriteiten in de buurt waren. Met geld van de partijleden met wie u in contact stond, kocht u medicatie en voedsel voor de partij. Daarnaast lag er bij u thuis ook drukwerk van de partij dat u diende uit te delen.

Rond de achtste maand van 1394 (Iraanse tijdrekening, komt overeen met oktober-november 2015 in de westerse kalender), werd u vijf of zes keer gebeld door uw buurman J. M. (...). U beantwoordde geen van die oproepen. Daarna werd u gebeld door uw neef B. Z. (...), tevens de broer van uw echtgenote. Hij vertelde u dat leden van de sepah (inlichtingendienst van de Iraanse Revolutionaire Garde) het huis van uw ouders waren binnengevallen. U vernietigde uw telefoon en simkaart en u hield zich gedurende twee dagen schuil in een grot op de berg Khalil. U besloot uiteindelijk om naar het dorp Halana in Turkije te gaan, waar u onderdook bij uw kennis H. O. (...). Na drie maanden kwam uw neef K. (...) toevallig langs bij H. O. (...). Hij vertelde u dat uw vader na uw verdwijning gedurende drie maanden werd opgesloten en pas vrijkwam nadat hij tegenover de autoriteiten bevestigde dat hij leed aan Alzheimer. Uw moeder en uw zwangere echtgenote werden eveneens gearresteerd, maar meteen daarna terug vrijgelaten. U bleef vervolgens gedurende vier jaar ondergedoken bij H. O. (...), tot de Turkse autoriteiten strikte controles begonnen uit te voeren naar aanleiding van de opkomst van Daesh (Islamitische Staat). Omdat u illegaal was en geen verblijfspapieren had, vluchtte u in 1398 of 1399 (2019-2020 of 2020-2021) naar Istanboel, waar u acht maanden verbleef in de woning van een smokkelaar nabij de Griekse grens. Daarna reisde u over land naar Bosnië, waar u ongeveer dertien maanden verbleef. Toen u ongeveer vijf maanden in Bosnië was, kwamen de autoriteiten een tweede keer langs in uw ouderlijk huis en werd uw vader opnieuw meegenomen en ondervraagd. De aanleiding hiervoor was een buitenlandse telefonische oproep die uw ouders thuis hadden ontvangen. U noch uw ouders weten van wie die oproep afkomstig was. Dit keer werd uw vader na de ondervraging meteen terug vrijgelaten omdat de autoriteiten wisten dat hij Alzheimer had. Vanuit Bosnië reisde u over land verder naar België. U kwam ongeveer vier maanden voor oktober 2021 in België aan. Op 25 mei 2021 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in.

U heeft in België nooit fysiek deelgenomen aan activiteiten voor de KDPI. Wel staat u in contact met vertegenwoordigers van de partij in België. Op 26 azar 1400 (Iraanse tijdrekening, komt overeen met 17 december 2021) organiseerde de partij een demonstratie voor de Iraanse ambassade in Brussel. U was die dag ziek maar u kon de demonstratie online volgen via het softwareprogramma Zoom. U heeft ook een Facebookpagina en een Instagrampagina waarop u politieke boodschappen publiceert.

Na uw aankomst in België liet uw vader u weten dat de scheiding tussen uzelf en uw echtgenote officieel rond was. De procedure was twee of drie jaar eerder ingezet en dit op aandringen van uw oom en schoonvader, die niets meer met jullie familie te maken wilt hebben omwille van uw politieke activiteiten. Bij terugkeer naar Iran vreest u ter dood veroordeeld te worden of om het leven gebracht te worden door marteling. U vreest ook dat u bij die martelingen informatie zal vrijgeven die andere mensen in gevaar kan brengen. Daarnaast vreest u ook dat uw minderjarige zoon A. (...), die geboren werd na uw vertrek uit Iran en die op dit moment bij uw ouders woont, later gearresteerd zal worden door de Iraanse autoriteiten. U vreest dat de autoriteiten u op die manier onder druk zullen proberen te zetten om uzelf aan te geven bij hen.

U voelt zich als Koerd in Iran onderdrukt door de staat omdat Koerden niet bij overheidsinstellingen mogen werken, omdat Koerden hun eigen kledij niet mogen dragen en omdat Koerden geen Koerdisch mogen praten als ze klacht indienen bij de politie. Koerden kennen financiële problemen en hebben geen kans om werk te vinden. Het is in uw optiek een strategie van de Iraanse overheid om niet te investeren in de Koerdische regio's om de Koerden zo arm te houden. Er zijn in uw regio geen geasfalteerde wegen en Koerden worden niet behandeld als andere Iraniërs. De gevangenen zitten vol met Koerden die worden mishandeld en opgehangen. Er zijn in Koerdistan geen universiteiten of hogescholen en veel Koerden zijn analfabeet omdat de Iraanse autoriteiten hen bewust laaggeschoold houdt.

Aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud merkte uw advocate op dat de vele verschillen tussen uw verklaringen op de DVZ en uw verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaard konden worden doordat u de tolk op de DVZ niet begreep (NPO 1, p. 24).

Na afloop van het eerste persoonlijk onderhoud maakte u op 22 oktober 2021 in het Frans volgende opmerkingen over aan het Commissariaat-generaal. U stelde dat een van uw schoonzussen bij uw moeder ('avec ma mère') woont en dat uw echtgenote uw nicht ('cousine') is. U ontkende te hebben gezegd dat uw moeder werd meegenomen in plaats van uw vader omdat uw vader Alzheimer heeft. U ontkende te hebben gezegd dat het hoofdkwartier van de KDPI werd gebombardeerd en dat een kopstuk

van de partij, Babakhani, werd geliquideerd. U ontkende eveneens te hebben gezegd dat uw vader zich eerst gedurende een maand moest aanmelden bij de autoriteiten en daarna een keer per maand. U stelde dat uw moeder wist dat de mannen die zich voordeden als uw vrienden niet uw vrienden waren omdat ze niet van uw leeftijd waren. U stelde dat de overheid Koerden doodt per ophanging. U stelde dat u nooit had gezegd niet te weten of de autoriteiten op de hoogte zijn van uw sociale media, maar dat u had gezegd dat u integendeel denkt dat de autoriteiten op de hoogte zijn aangezien Ettela'at machtige spionnen heeft. U stelde nooit te hebben gezegd dat Moussa Babakhani een journalist is, maar dat u had gezegd dat hij een belangrijk lid van de KDPI is. U voegde hieraan toe dat u de foto van Moussa Babakhani neerlegde om aan te tonen dat partijleden in het buitenland gedood kunnen worden. U stelde daarnaast ook dat Mostafa Salmimi naar Irak was gevlucht waarna hij op vraag van Iran werd teruggestuurd naar Iran en daar werd gedood. U stelde dat de regio Sardash foutief als Zardash geschreven werd. U stelde dat u nooit gezegd had dat u gedwongen werd om sjiit te worden in plaats van soenniet. U stelde dat u niet van Istanbul naar Griekenland reisde, maar naar de Griekse grens. U stelde nooit te hebben gezegd dat 'rasan' betekent 'zich inzetten voor de Koerden en de Koerdistan'. U stelde dat u had gezegd dat volgens Mustafa Hijri de activiteiten na 20 jaar zouden hervatten. U stelde dat u naast KDPI en KDP ook Komaleh had opgenoemd als Koerdische partij. U stelde dat de partij al 73 jaar bestaat en niet 71 jaar. U stelde nooit te hebben gezegd dat u geen info hebt over andere partijen, maar daarentegen enkel te hebben gezegd minder informatie over hen te hebben dan over uw eigen partij. U stelde dat Khaled Azzizi het centraal comité van de partij Democraten Kurdistan voorziet. U stelde tot slot ook dat u nooit had gezegd dat de vlag van de KDPI de kleuren rood, wit en geel bevat maar dat u in tegendeel gezegd had dat het om de kleuren rood, wit en groen ging.

Bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud stelde u dat de tolk tijdens het eerste persoonlijk onderhoud een probleem met u had. U stelde dat het onmogelijk was dat u niets zou hebben geweten over de partij of de kleuren van de vlag van het land terwijl u Koerd bent en altijd een sympathisant was van de partij (NPO 2, p. 2). U stelde dat de tolk tijdens het eerste persoonlijk onderhoud alles wat u over de partij had verklaard verkeerd vertaald had. U beweerde daarnaast dat de tolk u niet de kans gaf om uitleg te geven over de foto's die u had meegebracht (NPO 2, p. 3). U stelde dat de tolk u tijdens het gesprek had gevraagd waarom u niet naar Irak vluchtte, terwijl die vraag in het gehoorverslag niet terugvond (NPO 2, p. 4). Daarnaast beweerde u ook dat de tolk u na afloop van het interview persoonlijk feliciteerde (NPO 2, p. 4).

Op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud stelde uw advocate dat een bijkomend persoonlijk onderhoud noodzakelijk was indien er twijfels zouden bestaan aan uw politieke activiteiten in Iran en dit omdat er tijdens het eerste persoonlijk onderhoud zoveel problemen ontstonden met de tolk (NPO 2, p. 20). Uw advocate merkte ook op dat u het moeilijk had om over uw persoonlijke ervaringen te spreken en dat een bijkomend persoonlijk onderhoud aangewezen was om u de kans te geven om de discriminatie die u in Iran ervoer uit de doeken te doen. Daarnaast merkte uw advocate ook op dat u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud niet volledig vrij was om u te uiten en dit omdat u veel Farsi woorden gebruikt in uw Koerdisch, waardoor de tolk u niet altijd volledig begreep. Zij stelde dat het daarom noodzakelijk zou zijn om een bijkomend gesprek te organiseren met een tolk die zowel Koerdisch als Farsi spreekt alvorens een weigeringsbeslissing te kunnen nemen (NPO 2, p. 20).

Na afloop van het tweede persoonlijk onderhoud maakte u op 26 januari 2022 volgende opmerkingen over aan het Commissariaat-generaal. U verduidelijkte dat wie in uw regio lesgeeft in het Koerdisch, gedood wordt door de Iraanse overheid. U stelde dat u nog niet geboren was toen uw vader als kolbar en schapenherder werkte maar dat uw familie u hierover verteld heeft. U stelde tot slot ook dat u deelnam aan een Zoommeeting met andere partijleden, maar niet aan een manifestatie in Brussel. U preciseerde verder ook nog dat als er een manifestatie plaatsvindt, deze in Brussel doorgaat.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u volgende documenten neer: een kopie van uw karte melli (nationale kaart), een kopie van uw shenasnameh (geboorteboekje); een kopie van uw militaire kaart; een kopie van een steunbrief van de KDPI (d.d. 1 november 2021); een kopie van de shenasnameh van uw zoon A. (...); zes screenshots van uw Facebookpagina; een foto van het hoofdkwartier van de KDPI dat begin oktober werd gebombardeerd door de sepah (Iraanse inlichtingendiensten); een foto van Moussa Babakhani, een Iraanse journalist die werd vermoord door de autoriteiten; 5 foto's die de levensomstandigheden van de kolbars duiden; 2 foto's van kolbars die werden vermoord door de sepah (Iraanse inlichtingendiensten); een foto van Mostafa Salimi, een Koerdische activist die werd geëxecuteerd door de Iraanse autoriteiten; een foto van Farzad Kamangar, een Koerdische sympathisant van de partij die werd geëxecuteerd omdat hij op school Koerdisch had gesproken.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in

het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier niet kan worden besloten dat er in uw hoofde een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

U stelde niet naar Iran te kunnen terugkeren omdat u vreest geëxecuteerd te worden door de Iraanse autoriteiten en dit naar aanleiding van uw activiteiten voor de Democratische Partij van Iraans Koerdistan (KDPI, cf. Notities persoonlijk onderhoud (NPO 1), d.d. 7 oktober 2021, p. 3, p. 6 en p. 22).

Uw verklaringen wat betreft het doodsvonniss dat u in Iran boven het hoofd hangt omwille van uw politieke activiteiten, kunnen echter niet overtuigen.

Zo dient vooreerst te worden vastgesteld dat de verklaringen die u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS aflegde over uw problemen met de Iraanse autoriteiten niet stroken met de verklaringen die u eerder op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had afgelegd. Op de DVZ stelde u immers expliciet dat u door de rechtbank van Urmia bij verstek tot de doodstraf veroordeeld werd (Vragenlijst CGVS, d.d. 1 juni 2021, vraag 3.2). Toen u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS werd gevraagd of uw zaak in Iran ooit was voorgekomen voor de rechtbank, antwoordde u echter ontwijkend dat een Koerd nooit een eerlijk proces krijgt (NPO 1, p. 14). Toen de vraag vervolgens werd herhaald, antwoordde u naast de kwestie dat de autoriteiten vaak bij u thuis zijn langs geweest om naar u te vragen (NPO 1, p. 14). Toen u vervolgens een derde maal werd gevraagd of uw zaak ooit was voorgekomen voor een rechtbank in Iran, stelde u uiteindelijk dat u dit niet wist (NPO 1, p. 14). Dit antwoord is echter strijdig met wat u hierover op de DVZ had verklaard (cf. supra). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen, verantwoordde u zich door te stellen dat u zich op de DVZ gebaseerd had op de algemene situatie van Koerden en Arabieren in Iran en dat u het in uw antwoord niet specifiek over uw eigen veroordeling had. U voegde hier nog aan toe dat sympathisanten zoals uzelf allemaal op dezelfde manier veroordeeld worden door de rechtbank (NPO 1, p. 14). Deze verklaring kan echter maar moeilijk overtuigen. Dat u het in uw antwoord op de DVZ niet over uw persoonlijke veroordeling had, wringt immers met de vaststelling dat u uw antwoord op de DVZ in de eerste persoon enkelvoud formuleerde. U had het in uw antwoord ook specifiek over de rechtbank van Urmia. Bovendien vermeldde u op de DVZ spontaan dat u niet wist wanneer u veroordeeld werd omdat u er niet zelf bij was. (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.2). Hieruit blijkt duidelijk dat u het in uw antwoord specifiek over uw eigen veroordeling had en niet over de algemene situatie van Koerden in Iran. Aan uw uitleg kan dan ook geen geloof gehecht worden. Uw tegenstrijdige verklaringen over de straf die u in Iran te wachten staat ondermijnen in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen op dit punt.

Uw opmerking dat de tolk op de DVZ uw dialect niet sprak en dat u achteraf vele fouten had ontdekt in het verslag, volstaat niet om bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen (NPO 1, p. 2). Er dient in dit verband vooreerst op te worden gewezen dat uw verklaringen op de DVZ na afloop aan u voorgelezen werden en door u werden ondertekend voor akkoord (DVZ, Vragenlijst CGVS). Bovendien haalde u de hierboven aangehaalde tegenstrijdigheid ook niet aan toen u aan het begin van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd om de door u aangehaalde problemen met de tolk op de DVZ te duiden. Hiernaar gevraagd, stelde u louter dat het verslag van de DVZ vermeldde dat u in Iran eventueel riskeerde om de doodstraf te krijgen, terwijl u volgens uzelf gezegd had dat u effectief riskeerde om geëxecuteerd te worden (NPO 1, p. 3). Deze door u aangehaalde correctie volstaat echter niet om de hierboven aangehaalde tegenstrijdigheid te weerleggen, aangezien deze tegenstrijdigheid betrekking heeft op uw antwoord op de vraag of u ooit door een rechtbank veroordeeld werd (Vragenlijst CGVS, vraag 3.2), terwijl de door u gemaakte correctie louter betrekking heeft op wat u op de DVZ verklaarde toen u gevraagd werd naar de feiten die leidden tot uw vlucht uit Iran (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Uw opmerking dat u op de laatste drie regels na geen idee had wat er verder in het verslag van de DVZ stond en dit omdat het verslag in het Nederlands opgesteld werd terwijl de door u gebruikte vertaalsoftware Google Translate enkel naar Farsi en niet naar Kurmanji vertaalt, volstaat evenmin om de hierboven vastgestelde tegenstrijdigheid in een ander daglicht te plaatsen (NPO 1, p. 3). Het is immers weinig coherent dat u enerzijds stelt vele fouten te hebben gevonden in het verslag van de DVZ, terwijl u anderzijds stelt dat u datzelfde verslag niet kon lezen doordat u thuis vertaalproblemen ondervond (NPO 1, p. 3). Daarnaast is het ook absoluut niet geloofwaardig dat u er met de vertaalsoftware die u ter beschikking had wel in zou geslaagd zijn om de laatste drie regels te vertalen, maar niet om de andere tekst te vertalen. Er dient in dit verband ook op te worden gewezen dat er meer dan vier maanden voorbijgingen tussen uw gesprek op de DVZ en uw persoonlijk onderhoud op het CGVS en dat u dus over meer dan genoeg tijd beschikte om een vertaling te bekomen.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen leidt tot de conclusie dat u er niet in geslaagd bent om de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen op de DVZ en uw verklaringen op het CGVS te

verklaren of ontkrachten. De vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw veroordeling in Iran, haalt uw geloofwaardigheid in ernstige mate onderuit.

Hier kan nog aan toegevoegd worden dat het ook weinig geloofwaardig is dat u, ondanks het feit dat u uw land reeds 6 jaar geleden hebt verlaten, geen enkele informatie heeft over een eventuele veroordeling die u in Iran al dan niet boven het hoofd zou hangen. Dat uw recht op verdediging en uw recht om in Iran een advocaat naar keuze aan te stellen voor u als Koerd niet altijd gevrijwaard wordt door de Iraanse regering (NPO 1, p. 14), neemt immers niet weg dat u geen enkele inspanning heeft gedaan om meer over uw problemen in Iran te weten te komen via uw familie in Iran. Uw verklaring dat u niets kan vertellen over uw rechtszaak in Iran omdat u dit soort vragen niet aan uw familieleden durft te stellen via de telefoon, kan niet gevolgd worden (NPO 1, p. 14). Volgens uw eigen verklaringen omzeilt u het mogelijke af luisteren van de telefoonlijn van uw ouders immers door via de telefoon van de burens met hen te communiceren (NPO 1, p. 5). De vaststelling dat u niets kan vertellen over de concrete juridische gevolgen van uw problemen in Iran, hoewel het hier gaat om de kern van uw vrees voor vervolging door de Iraanse autoriteiten, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas.

Dat aan uw problemen met de Iraanse autoriteiten geen geloof gehecht kan worden, blijkt overigens ook uit de vaststelling dat u weinig plausible en weinig overtuigende verklaringen aflegde wat betreft de manier waarop de autoriteiten zes jaar nadat u het land heeft verlaten naar u op zoek gingen. U stelde in dit verband dat twee onbekende mannen dagelijks bij uw ouderlijk huis aanbelden en zich voordeden als uw vrienden (NPO 1, p. 7). Uw moeder wist echter dat het niet om uw vrienden ging omdat u in Iran maar twee vrienden had. Daaruit leidde uw moeder af dat het om mensen van de Ettela'at ging (Iraanse inlichtingendiensten, NPO 1, p. 7). Het is echter compleet ongeloofwaardig dat de Iraanse autoriteiten zich verschillende dagen na elkaar tegenover uw gezinsleden zouden voordoen als uw vrienden en daarbij telkens dezelfde zin zouden gebruiken om zich voor te stellen (NPO 1, p. 8). De door hen gebruikte dekmantel is immers, zoals u ook zelf aangaf, zeer doorzichtig naar uw ouders toe. Er kan niet worden aangenomen dat geheime agenten van de Ettela'at zich ondanks het feit dat uw moeder stelselmatig weigerde om hen binnen te laten toch dag na dag met hetzelfde excuus meldden aan uw voordeur. In het licht van het weinig plausibel karakter van uw verklaringen op dit punt is het bovendien uiterst bevreemdend dat u amper iets over deze twee mannen wist te vertellen. Zo wist u niet hoeveel keer ze al bij u thuis waren langs geweest (NPO 1, p. 7). Evenmin wist u te vertellen wanneer die bezoeken precies waren begonnen. Verder dan dat ze dagelijks bij uw ouderlijk huis langskomen, geraakte u niet (NPO 1, p. 7). Uw vage verklaringen op dit punt ondermijnen in ernstige mate de geloofwaardigheid ervan. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers worden verwacht dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas (cf. supra). Uw verklaring dat uw moeder u persoonlijk op de hoogte hield van het gedrag van de inlichtingendiensten is overigens ook weinig consistent met uw eerdere verklaring dat u niet met uw ouders over uw problemen in Iran durft te praten (cf. supra). Uw weinig plausible en weinig overtuigende verklaringen op dit punt ondermijnen in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw relaas.

Uw tegenwerping dat er tot tweemaal toe een huiszoeking plaatsvond in uw ouderlijke woning, is louter een blote bewering van uw kant die geen afbreuk doet aan de hierboven gedane vaststellingen (NPO 1, p. 21). Ook in verband met deze huiszoekingen legde u immers weinig geloofwaardige verklaringen af. Nog daargelaten dat u de tweede huiszoeking niet aanhaalde toen u op de DVZ werd gevraagd naar de redenen voor uw vrees bij terugkeer naar Iran of eventuele bijkomende problemen die u zou hebben gekend met de Iraanse autoriteiten (Vragenlijst CGVS, vraag 5 en vraag 7a), is het ook weinig geloofwaardig dat de Iraanse inlichtingendiensten 5 jaar na uw vertrek uit Iran plots een huiszoeking zouden verrichten zonder concrete aanleiding om uw zaak opnieuw op te rakelen. Uw stelling dat de tweede huiszoeking er kwam nadat de sepah (Iraanse inlichtingendiensten) had gezien dat uw ouders een oproep kregen vanuit het buitenland, kan maar moeilijk overtuigen (NPO 1, p. 21). Hiernaar gevraagd, kon u immers niet vertellen van wie die buitenlandse oproep dan wel afkomstig was. Verder dan dat het niet uzelf was die hen gebeld had, kwam u niet (NPO 1, p. 21). Ook uw ouders wisten niet wie hen gebeld had (NPO 2, p. 13). Uw vage en weinig plausible verklaringen op dit punt haalt de geloofwaardigheid van uw relaas verder onderuit.

Bovendien legde u tijdens uw eerste en tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS ook tegenstrijdige verklaringen af over uw activiteiten voor de KDPI in Iran zelf. Zo stelde u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat u meer dan tien keer pamfletten uitdeelde voor de partij (NPO 1, p. 9), terwijl u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud beweerde dat het meer dan honderd keer gebeurde (NPO 2, p. 14).

Door het geheel van bovenstaande vaststellingen, namelijk (i) uw tegenstrijdige verklaringen over het doodsvonnis dat door de rechtbank van Urmia bij verstek tegen u zou zijn uitgesproken; (ii) de vaststelling dat u amper iets kan vertellen over de juridische afhandeling van uw problemen in Iran en (iii) de vaststelling dat u vage, weinig consistente en weinig plausibele verklaringen aflegde over de manier waarop de Iraanse autoriteiten na uw vertrek uit Iran naar u op zoek gingen, kan niet langer geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde problemen met de Iraanse autoriteiten. Hierdoor komt ook de geloofwaardigheid van uw stelling een sympathisant te zijn van de Iraanse oppositiepartij KDPI, ernstig op de helling te staan. Het was immers net doordat u als sympathisant van de KDPI opdrachten uitvoerde voor de partij, dat u in problemen kwam met de Iraanse autoriteiten (NPO 1, p. 13). Uw stelling dat uw vriend en dorpsgenoot F. R. (...), die net als u als kolbar werkte en met wie u samen veel activiteiten uitvoerden voor de partij, gedood werd door de Iraanse autoriteiten, volstaat niet om de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen (NPO 1, p. 10 en NPO 2, p. 3). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de heer R. (...) drie jaar voor het persoonlijk onderhoud gedood werd, i.e. in 2019 (NPO 1, p. 10). Op dat moment had u Iran al vier jaar verlaten (NPO 1, p. 11). Er kan dan ook niet worden aangenomen dat zijn dood iets met uw zaak te maken had, temeer daar u dit zelf ook niet aanhaalde toen u hier tijdens het eerste persoonlijk onderhoud naar werd gevraagd (NPO 1, p. 10).

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u er ook niet in geslaagd bent om het Commissariaat-generaal te overtuigen van uw beweerde sympathie voor de KDPI. Van iemand die ondergronds actief is geweest voor een bepaalde politieke partij en die de sympathie voor die partij bovendien van thuis uit heeft meegekregen – uw vader en uw oom waren immers lid van de KDPI en u had twee ooms die martelaren waren (NPO 1, p. 6)- kan immers een zekere kennis verwacht worden wat betreft de ideologie van deze partij. De verklaringen die u aflegde over de ideologie van de partij waarvan u beweert sympathisant te zijn, strookten echter op verschillende punten niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Zo benadrukte u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat uw partij niet gelooft in de gewapende strijd. U stelde dat uw partij nooit geweld heeft gebruikt om haar doelen te bereiken en dat ze gelooft in dialoog (NPO 1, p. 17). Gevraagd of dit ooit anders was geweest, benadrukte u dat uw partij enkel in actie komt in geval van zelfverdediging, dat zij niet gelooft in geweld, dat zij gelooft in vrede en broederschap en dat zij tegen bloedvergieten is (NPO 1, p. 17). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, dat Mustafa Hijri, de leider van de KDPI, in het jaar 2016 een einde maakte aan een twintig jaar durend staakt-het-vuren en Iraans-Koerdische jongeren opriep om zich bij de partij aan te sluiten en de gewapende strijd mee te voeren. Deze strategie werd ‘rasan’ genoemd, Koerdisch voor ‘wederopstanding’ (cf. administratief dossier). Toen u gevraagd werd wat ‘rasan’ voor u betekende, bleek u echter niet op de hoogte te zijn van de hierboven genoemde verandering van strategie van uw partij. Meer zelfs, ook nadat u met de uitspraken van Mustafa Hijri werd geconfronteerd, bleef u ontkennen dat Hijri ooit zoiets zou gezegd hebben (NPO 1, p. 17). De vaststelling dat u niet op de hoogte bent van het feit dat uw partij in 2016 besloot de gewapende strijd te hervatten, een beslissing die volgens uw eigen verklaringen nochtans raakt aan de kern van waar de partij voor staat, haalt de geloofwaardigheid van uw stelling in Iran actief te zijn geweest als sympathisant voor de KDPI in ernstige mate onderuit.

Dat uw beweerde sympathie voor de KDPI met de nodige korrel zout dient genomen te worden, blijkt verder ook uit de vaststelling dat uw verklaringen over interne werking van de partij niet strookten met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Zo stelde u verkeerdelijk dat de vlag van de partij uit de kleuren rood, wit en geel bestaat terwijl het in werkelijkheid gaat om rood, wit en groen (NPO 1, p. 18). U stelde daarnaast ook dat het centrale comité van de KDPI geleid wordt door Khaled Azzizi, terwijl de heer Azzizi in werkelijkheid de leider is van de oppositiepartij KDP die zich in 2006 van de KDPI afsplitste (NPO 1, p. 18, cf. administratief dossier). Uw onwetendheid op dit punt haalt de geloofwaardigheid van uw stelling sympathisant van de KDPI te zijn verder onderuit. Hiermee geconfronteerd, stelde u in eerste instantie dat jullie bij de KDPI het afgesplitste deel van de partij ‘de centrale’ noemen en dat Khaled Azzizi daar de leider van is (NPO 1, p. 21). Gevraagd wie dan de leider van het politiek comité was in de KDPI zelf, stelde u plots dat de KDP niet helemaal was afgesplitst en dat Khaled Azizi ook binnen de KDPI nog steeds leider was van het politiek comité (NPO 1, p. 21). Deze uitleg is echter strijdig met uw eerdere stelling dat KDPI en KDP twee verschillende partijen zijn en dat de KDP afsplitste van de KDPI (NPO 1, p. 17). Bovendien is deze uitleg ook strijdig met de informatie beschikbaar op het CGVS (cf. supra). Uw onderling tegenstrijdige en onjuiste verklaringen halen de geloofwaardigheid van uw voorgehouden sympathie voor de KDPI verder onderuit.

Hier kan voor de volledigheid nog aan toegevoegd worden dat uw kennis van de KDPI ook op andere vlakken schromelijk te kort schoot. Zo wist u niet hoeveel leden het centraal comité van de partij telt en kon u evenmin vertellen wanneer het laatste congres van de partij plaatsvond (NPO 1, p. 18). Bovendien kon u, daarnaar gevraagd, behalve de KDPI met PJAK en KDP slechts twee andere Koerdische oppositiepartijen uit Iran opnoemen (NPO 1, p. 17). Nochtans is ook de oppositiepartij Komala volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt in Iran actief (cf. administratief dossier). Hierop

gewezen, stelde u dat u wel van deze partij had gehoord maar er verder niets over wist, wat allerm minst wijst op een overtuigende politieke betrokkenheid van uw kant (NPO 1, p. 18). Dit laatste blijkt overigens ook de vaststelling dat u niets wist te vertellen over de standpunten van de andere Koerdische politieke partijen (NPO 1, p. 18). Een dergelijke desinteresse getuigt allerm minst van een oprechte politieke overtuiging en haalt de geloofwaardigheid van uw beweerde sympathie voor de KDPI verder onderuit.

Uw voorgehouden engagement voor de Koerdische zaak weerspiegelt zich verder ook niet in uw houding in België. Zo heeft u sinds uw aankomst in België in mei 2021 aan nog geen enkele activiteit deelgenomen en dit ondanks het feit dat er wel degelijk evenementen werden georganiseerd voor de Koerdische zaak, waar u volgens uw verklaringen ook telkens van op de hoogte was (NPO 1, p. 15). Zo was er een herdenking van de moord op dr. Ghassemlou waaraan u niet deelnam en was u ook niet aanwezig bij protesten tegen de aanslag op het hoofdkwartier van de KDPI (NPO 1, p. 15). Uw gebrek aan engagement doet vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw zelfverklaarde sympathie voor de KDPI en (bij uitbreiding) de Koerdische zaak. Uw verklaring dat u op de dag van de demonstratie niet naar Brussel kon komen omdat de metro die dag staakte, volstaat niet om uw passieve houding te verklaren (NPO 1, p. 16). Uw tegenwerping dat u de taal niet spreekt, dat het opvangcentrum waar u verblijft afgelegen ligt van Brussel en dat u geen geld heeft, kan evenmin overtuigen (NPO 1, p. 15). Er kan immers in alle redelijkheid worden aangenomen dat u met de organisatoren van deze betogingen Koerdisch kan spreken, dat u in het centrum waar u woont een maandelijkse toelage krijgt en dat u, gezien u geen gewag maakt van fysieke of psychologische problemen, gebruik kan maken van het openbaar vervoer om u vanuit het opvangcentrum waar u verblijft te verplaatsen naar Brussel. Bovendien kan geen van de door u aangehaalde redenen u verhinderen om – eventueel op het internet – informatie in te winnen over de Iraans-Koerdische partijen die zich in België inzetten voor de belangen van uw gemeenschap. Verwacht mag dan ook worden dat u meer kennis ter zake zou hebben. Dat u in tegenstelling van wat men van het engagement van een sympathisant van de partij mag verwachten, niet kan overtuigen met een deugdelijke kennis van de partij, doet dan ook sterk afbreuk aan uw daadwerkelijk engagement in Iran.

Uw bewering dat u tussen het eerste en het tweede persoonlijk onderhoud op 26 azar 1400 (17 december 2021) een demonstratie aan de Iraanse ambassade bijwoonde via Zoom, volstaat niet om bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen (NPO 2, p. 12). Het gaat hier immers om een blote bewering van uw kant die u niet aantoonde met foto's of documenten. Bovendien kan uit het louter bijwonen van een online meeting geen politieke overtuiging afgeleid worden die een nood aan internationale bescherming zou verrechtvaardigen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen en na afweging van alle elementen in uw dossier kan er geen geloof gehecht worden aan uw vrees bij terugkeer naar Iran omwille van uw sympathie voor en betrokkenheid bij de KDPI.

De aanbevelingsbrief van KDPI die u neerlegt, is niet van die aard dat bovenstaande vaststellingen erdoor in een ander daglicht komen te staan. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw politieke overtuiging, is het duidelijk dat uw betrokkenheid bij de KDPI in België een opportunistisch karakter heeft die er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven. Uw politieke betrokkenheid dient aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen, wat u, gelet op bovenstaande vaststellingen, geenszins deed.

De vaststelling dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over uw betrokkenheid bij de KDPI, plaatst ook de geloofwaardigheid van uw overige verklaringen ernstig op de helling.

U haalde voorts nog de discriminatie en onderdrukking van de Koerden in Iran aan. Zo stelde u onder meer dat u als Koerd niet uw eigen taal mocht spreken op school of bij de politie, dat Koerden niet bij overheidsinstellingen mogen werken, dat Koerden hun eigen kledij niet mogen dragen en dat de Koerdische maatschappij een klassenmaatschappij is. U stelde dat er in uw regio geen geasfalteerde wegen zijn en dat de gevangenis vol zitten met Koerden die worden mishandeld en opgehangen. U voegde hieraan toe dat er in Koerdistan geen universiteiten of hogescholen zijn en dat veel Koerden analfabeet zijn omdat de Iraanse autoriteiten hen bewust laaggeschoold houden. U stelde dat het een bewuste strategie is van de Iraanse overheid om niet te investeren in de Koerdische regio's om de Koerden zo arm te houden. U stelde dat veel Koerden daardoor financiële problemen kennen en geen kans hebben om werk te vinden. U stelde dat u zelf meer dan tweehonderd keer solliciteerde voor jobs in uw regio maar telkens werd afgewezen omwille van uw soennitische religie en omdat u Koerdisch sprak (NPO 2, p. 7 en p. 10).

Om te oordelen of de door u opgesomde discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden

aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Hetzelfde geldt voor het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat de door u beweerde discriminatie gelijkgeschakeld zou kunnen worden met vervolging of ernstige schade, heeft u echter niet aannemelijk gemaakt. Zo legde u herhaaldelijk tegenstrijdige verklaringen af wat betreft de jobs die voor Koerden in uw regio ter beschikking staan.

Gevraagd welk werk uw vader uitoefende, stelde u in eerste instantie dat hij herder was en dat hij voor u en uw gezin zorgde (NPO 2, p. 7). Gevraagd waarom u zelf geen herder werd, stelde u dat slechts bepaalde mensen het beroep van herder mochten uitoefenen van de Iraanse staat omdat herders de partij hielpen (NPO 2, p. 7). Toen u vervolgens gevraagd werd wie dan wel herder mocht zijn en wie niet, veranderde u plots uw verklaringen. Ditmaal stelde u dat een herder sinds de komst van de Islamitische republiek slechts tien tot vijftien schapen thuis mocht houden en dat dit aantal niet volstond om te kunnen overleven (NPO 2, p. 8). Nog daargelaten dat deze uitspraak geen steek houdt aan sich, is deze uitspraak bovendien ook strijdig met uw eerdere verklaring dat uw vader als herder werkte en zijn gezin op die manier onderhield (cf. supra). Aangezien uzelf het oudste kind van het gezin was en pas 10 jaar na de Iraanse revolutie werd geboren, impliceert uw stelling dat uw vader zijn gezin onderhield door als herder te werken immers dat zoiets ook na de revolutie nog mogelijk was (cf. supra). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, veranderde u nogmaals uw verklaringen. Ditmaal stelde u dat uw vader als kolbar werkte tijdens uw kindertijd en dat hij daarna werkte als arbeider op de gronden en landen van Turken (NPO 2, p. 8). U voegde hier nog aan toe dat uw oom, de broer van uw vader, jullie financieel bijstond (NPO 2, p. 9). Deze post-factum verklaring volstaat echter allerminst om de hierboven vastgestelde tegenstrijdigheid te vergoelijken (cf. supra). De vaststelling dat u herhaaldelijk tegenstrijdige verklaringen aflegde over het beroep dat uw vader uitoefende, ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw stelling dat er voor Koerden in Iran geen jobs beschikbaar zijn. Hierdoor komt ook de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde discriminatie ernstig op de helling te staan.

Dat het in uw regio niet mogelijk zou zijn om werk te vinden omdat u er als Koerd en soenniet gediscrimineerd werd, strookt bovendien ook niet met de vaststelling dat zowel uw vader als uw oom er als ondanks hun Koerdische achtergrond toch als arbeider werkten (cf. supra en NPO 2, p. 8). Uw tegenwerping dat niemand u kan verplichten om hetzelfde pad als uw vader en uw oom te volgen, volstaat niet om bovenstaande incoherentie te verklaren. Evenmin kan uit deze opmerking opgemaakt worden dat u in Iran persoonlijk het slachtoffer werd van discriminatie (NPO 2, p. 9). Daarnaast is het op zijn minst bevreemdend te noemen dat u enerzijds stelde dat er in Koerdistan geen bedrijven zijn en dat Koerden alleen als kolbar kunnen werken (NPO 1, p. 4 en NPO 2, p. 7), terwijl u anderzijds beweerde dat u rond uw zestiende bijna tweehonderd keer solliciteerde voor jobs bij het waterbedrijf, als afvalverwerker bij het stadhuis en om in de bossen te werken (NPO 2, p. 14). Indien u werkelijk zoveel sollicitaties deed en telkens werd afgewezen omwille van uw religieuze of etnische achtergrond, kan immers verwacht worden dat u hier spontaan naar zou verwezen hebben wanneer u gevraagd werd of u ooit werk had gezocht (cf. supra). Uw weinig plausibele en onderling incoherente verklaringen over uw zoektocht naar werk halen de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde discriminatie verder onderuit. Hier kan voor de volledigheid nog aan toegevoegd worden dat de door u aangehaalde discriminatie dateert van meer dan tien jaar voor uw vertrek uit Iran. Dat u tussen uw start als kolbar in 2004 en uw vertrek uit Iran in 2015 nooit meer geprobeerd heeft om een andere job te zoeken, haalt de ernst van de door u aangehaalde discriminatie verder onderuit (NPO 2, p. 10 en p. 15).

Ook de overige door u aangehaalde discriminerende maatregelen zijn niet van die aard dat zij gelijkgeschakeld zou kunnen worden met vervolging of ernstige schade. Zo heeft u zelf nooit geprobeerd om in overheidsinstellingen te werken in Iran (NPO 2, p. 14) en heeft u zelf nooit geprobeerd om in Koerdistan te studeren (NPO 2, p. 10). Dat er in uw regio geen geasfalteerde wegen zijn en dat u er als Koerd uw eigen kleren niet mag dragen, is onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van een nood aan internationale bescherming (NPO 2, p. 7). Hetzelfde geldt voor uw stelling dat de maatschappij in uw regio verdeeld is in klassen (NPO 2, p. 10). Dat de gevangenen in uw land vol zitten met Koerden, impliceert niet dat ook u bij terugkeer naar Iran het risico loopt om in de gevangenis te belanden. Daarvoor moet u immers geloofwaardige verklaringen afleggen over uw persoonlijke situatie, wat u naliët (cf. supra). Door het geheel van bovenstaande vaststellingen dient vastgesteld te worden dat geen geloof gehecht kan worden aan de door u beweerde vervolgingsfeiten in Iran.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet veranderen. Aan de identiteit en nationaliteit van uzelf en uw zoon A. (...) wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Hetzelfde geldt voor uw stelling dat u in Iran militaire dienst deed. Evenmin wordt er getwijfeld aan uw stelling dat het hoofdkwartier van de KDPI begin oktober werd gebombardeerd door de Iraanse autoriteiten. De door u aangehaalde voorbeelden van bekende Koerden die door de Iraanse autoriteiten werden vermoord, volstaan niet om de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. U verklaarde immers herhaaldelijk de door u aangehaalde personen niet persoonlijk te kennen.

Bovendien heeft geen van de Koerden wiens zaak u aanhaalde iets te maken met uw persoonlijke problemen (NPO 1, p. 10). Dat de Koerdische en soennitische minderheid het in Iran zwaar te verduren heeft, impliceert niet dat elke Koerd in Iran automatisch het gevaar loopt om in het vizier te komen van de Iraanse autoriteiten. Elke verzoeker om internationale bescherming moet zijn persoonlijke vrees geloofwaardig maken aan de hand van specifieke en geloofwaardige verklaringen, wat u naliel (cf. supra). Ook de door u neergelegde foto's van kolbars volstaan niet om de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen te herstellen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u deze foto's van internet haalde, dat u niet weet wie op de foto's staat afgebeeld en dat u ze louter ter illustratie neerlegde omdat u dacht dat het Commissariaat-generaal niet zou weten wat kolbars zijn (NPO 1, p. 9 en NPO 2, p. 3). De door u neergelegde aanbevelingsbrief van de KDPI werd hierboven al besproken.

De door u neergelegde screenshots van uw Facebookpagina, waarop u boodschappen publiceert ter ondersteuning van de Koerdische zaak alsook kritiek op het Iraanse regime, volstaan evenmin om bovenstaande beslissing in een ander daglicht te plaatsen. Hierbij kan worden opgemerkt dat de eerste dergelijke berichten op uw Facebook en Instagrampagina slechts dateren van respectievelijk 9 en 11 september 2021. Gelet op het opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw engagement voor de Koerdische zaak, kan verwacht worden dat u deze boodschappen wist alvorens terug te keren naar Iran. Niets wijst erop dat deze Facebookberichten reeds in het vizier van de Iraanse autoriteiten gekomen zijn. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt immers dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, zoals hierboven werd vastgesteld, niet aannemelijk gemaakt –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

De opmerking van uw advocate na afloop van het eerste persoonlijk onderhoud is niet van die aard dat zij bovenstaande beslissing kan ombuigen (NPO 1, p. 24). Uw interactie met de tolk op de DVZ werd hierboven immers reeds omstandig besproken.

De opmerkingen die u na afloop van het eerste persoonlijk onderhoud overmaakte aan het Commissariaat-generaal zijn evenmin van die aard dat zij bovenstaande beslissing kunnen ombuigen. Het betreft hier stuk voor stuk postfactum verklaringen waarbij u de vertaling van de tolk tijdens het eerste persoonlijk onderhoud in twijfel trekt. Uw verklaring dat de tolk tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS bewust verkeerd vertaalde naar het Nederlands om u zo in problemen te brengen, kan niet gevolgd worden (NPO 1, p. 4). Alle tolken op het CGVS zijn immers neutraal, vertalen letterlijk en hebben op geen enkele manier invloed op de beslissing. Dit werd u ook als dusdanig uitgelegd bij aanvang van zowel het eerste als het tweede persoonlijk onderhoud (NPO 1, p. 2 en NPO 2, p. 2). Uw beschuldigingen zijn des te bevreemdend in het licht van de vaststelling dat u geen enkele reden kon opnoemen waarom de tolk tijdens het eerste persoonlijk onderhoud een probleem met u zou hebben (NPO 2, p. 2). Bovendien is het ook hoogst bevreemdend dat u deze vertaalproblemen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud zelf niet zou opgemerkt hebben. U werd immers zowel aan het begin als aan het eind van het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd of u de tolk goed begreep, waarop u telkens bevestigend antwoordde (NPO 1, p. 3 en p. 23). Uw tegenwerping dat u niet kon verstaan wat de tolk zei in het Nederlands, volstaat niet om bovenstaand argument te weerleggen. Er kan immers niet worden aangenomen dat de tolk bewust en doelmatig de Nederlandse als de Koerdische vertaling zou manipuleren, zonder dat uzelf of de dossierbehandelaar daar iets van zou gemerkt hebben tijdens het gesprek zelf. Het stemt daarbij ook tot nadenken dat de door u aangehaalde vertaalfouten voornamelijk betrekking hebben op die passages van het persoonlijk onderhoud waaruit uw gebrekkige kennis van de KDPI naar voren komt, terwijl de nieuwe, door u gecorrigeerde vertaling de geloofwaardigheid van uw verklaringen telkens ten goede komt (cf. supra). Het geheel van bovenstaande vaststellingen leidt tot de conclusie dat aan uw beschuldigingen aan het adres van de tolk geen enkel geloof gehecht kan worden. De vaststelling dat u valse beschuldigingen uit aan het adres van de tolk, bevestigt bovendien het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen.

De opmerkingen van uw advocate aan het einde van het tweede persoonlijk onderhoud zijn evenmin van die aard dat zij bovenstaande vaststellingen kunnen ombuigen. Uw problemen met de tolk tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS, werd hierboven al besproken. Dat u het tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS moeilijk had om over uw persoonlijke ervaringen met discriminatie te spreken, ondanks het feit dat u hier meermaals de gelegenheid toe werd geboden, onderstreept alleen maar het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen en impliceert niet dat een bijkomend persoonlijk onderhoud aangewezen zou zijn (NPO 2, p. 5, p. 7, p. 10, p. 11, p. 14, p. 15, p. 16). Dat u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud niet volledig vrij was om uzelf te uiten en dit omdat u veel Farsi woorden gebruikt in uw Koerdisch, waardoor de tolk u niet altijd volledig begreep, kan evenmin gevolgd worden. U gaf toen u hier op de Dienst Vreemdelingenzaken naar werd gevraagd immers duidelijk aan dat u het

Kurmanji voldoende beheerst om uw persoonlijk onderhoud in deze taal te organiseren (DVZ, verklaring betreffende procedure, d.d. 1 juni 2021). Toen de tolk tijdens het tweede persoonlijk onderhoud opmerkte dat u veel Farsi woorden gebruikte in uw Koerdisch, werd u bovendien expliciet gevraagd of u ermee akkoord ging om verder te doen met het persoonlijk onderhoud, waarop u bevestigend antwoordde (NPO 2, p. 6).

Daarnaast werd u zowel bij aanvang als na afloop van het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd of u de tolk goed had begrepen, waarop u telkens bevestigend antwoordde (cf. supra en NPO 2, p. 3 en p. 19). Ook werd u erbij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud expliciet op gewezen dat u eventuele communicatieproblemen zelf duidelijk en tijdig diende te signaleren (NPO 2, p. 3). Er kan dan ook in alle redelijkheid worden gesteld dat u voldoende mogelijkheden heeft gehad om eventuele vertaalproblemen aan te kaarten. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat u in staat was om uw relaas op een coherente manier te uiten.

Hier kan voor de volledigheid nog aan toegevoegd worden dat de vaststelling dat u veel Farsi woorden gebruikt in uw Koerdisch een bijkomend argument vormt om te twifelen aan de waarachtigheid van uw relaas. Het is immers moeilijk te geloven dat u, die volgens uw verklaringen in Koerdistan geboren werd en er jarenlang woonde en werkte, uw moedertaal doorspekt met Farsi woorden. Uw stelling dat veel Koerden die vanuit Koerdistan emigreren naar de Iraanse steden hun eigen taal vergeten, stemt in dit verband dan ook tot nadenken (NPO 2, p. 11). Hetzelfde geldt voor uw bewering dat Koerden die in Iran goede jobs hebben of voor de Iraanse staat werken vaak hun eigen taal vergeten (NPO 2, p. 17). De vaststelling dat u veel Farsi termen gebruikt in uw Koerdisch, suggereert dan ook dat u veel minder lan in Koerdistan gewoond hebt dan u zelf aanhaalt. Uw tegenwerping dat uw moeder dezelfde woordenschat gebruikte als u omdat ze is opgegroeid tussen de Farsi mensen, volstaat niet om dit vermoeden te ontkrachten (NPO 2, p. 6). Met uw vader sprak u immers wel Koerdisch (NPO 2, p. 7).

Bovendien woonde en werkte u volgens uw verklaringen jarenlang in Iraans Koerdistan (cf. supra). Er kan dan ook verwacht worden dat u deze taal vloeiend zou beheersen. Het is in dit verband ook opvallend dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud zei dat uw moeder afkomstig was uit Barandusa, terwijl u in het tweede persoonlijk onderhoud zei dat ze van het dorp Haza Kandi kwam (NPO 2, p. 6). De vaststelling dat u zichzelf tegenspreekt over het dorp waaruit uw moeder afkomstig is, versterkt alleen maar het vermoeden dat u minder lang in Koerdistan gewoond hebt dan u zelf aangeeft. Het is ook merkwaardig dat u in de door u overgemaakte opmerkingen na het eerste persoonlijk onderhoud spontaan ontkende te zijn geconverteerd van soennisme naar sjiisme, terwijl zoiets in het eerste persoonlijk onderhoud nooit ter sprake gekomen was (cf. administratief dossier en NPO 2, p. 5). Eveneens is het bevreemdend dat u, die slechts tot uw veertiende naar school ging, met Turks, Farsi, Azeri en Kurmanji vier talen beheerst op een niveau dat u toelaat het persoonlijk onderhoud in deze talen te laten doorgaan (DVZ, verklaring betreffende procedure, d.d. 1 juni 2021). Ook is het opvallend dat u, ondanks het feit dat u volgens uw verklaringen jarenlang als kolbar werkte, hierover zeer algemene en vage verklaringen aflegde. Zo slaagde u er, ondanks het feit dat u hier herhaaldelijk naar werd gevraagd, niet in om in detail de omstandigheden te beschrijven waarin u beschoten werd en waarin uw paard overleed. U kwam op dit vlak niet verder dan te stellen dat u zich niets meer herinnert behalve dat u doodsbang begon te rennen van de bergachtige regio naar de vallei en dat u gewond was toen u daar aankwam (NPO 2, p. 16).

Uw weinig plausibele, stroeve en weinig coherente verklaringen over uw moedertaal, uw opleidingsniveau en uw leven als Kolbar doen twifelen aan de oprechtheid ervan. Dit versterkt het reeds vastgestelde ongeloofwaardig karakter van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

De opmerkingen die u op 26 januari 2022 overmaakte aan het Commissariaat-generaal zijn evenmin van die aard dat zij bovenstaande beslissing in een ander daglicht kunnen plaatsen. Uw verduidelijking dat wie in uw regio lesgeeft in het Koerdisch, gedood wordt door de Iraanse overheid, verandert niets aan bovenstaande beslissing. Aangezien uit niets blijkt dat u zelf ooit les gaf in het Koerdisch, is deze opmerking voor u immers niet relevant. Dat u nog niet geboren was toen uw vader als kolbar en schapenherder werkte maar dit hoorde van uw familie, is louter een postfactumverklaring die niet volstaat om de hierboven vastgestelde tegenstrijdigheden te weerleggen. Dat u deelnam aan een Zoommeeting met andere partijleden, maar niet aan de manifestatie in Brussel, wordt in deze beslissing niet betwist. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “*de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur*” en van “*het recht verhoord te worden*”.

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij louter melding maakt van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zonder ook maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissing of aanduiding hoe deze het voormelde artikel zou hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoekende partij zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissing voormeld artikel zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen,

behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij bij terugkeer naar Iran vreest ter dood veroordeeld te worden of om het leven gebracht te worden door marteling en dit naar aanleiding van haar activiteiten voor de Democratische Partij van Iraans Koerdistan (notities CGVS d.d. 07/10/2021, p. 13-14; notities CGVS d.d. 10/01/2022, p. 19). Zij vreest ook dat zij bij die martelingen informatie zal vrijgeven die andere mensen in gevaar kan brengen (notities CGVS d.d. 07/10/2021, p. 22; notities CGVS d.d. 10/01/2022, p. 19). Daarnaast vreest zij ook dat haar minderjarige zoon A., die geboren werd na haar vertrek uit Iran en die op dit moment bij haar ouders woont, later gearresteerd zal worden door de Iraanse autoriteiten. Zij vreest dat de autoriteiten haar op die manier onder druk zullen proberen te zetten om zichzelf aan te geven bij hen (notities CGVS d.d. 07/10/2021, p. 22; notities CGVS d.d. 10/01/2022, p. 19). Ten slotte stelt zij nog zich als Koerd in Iran onderdrukt te voelen door de staat (notities CGVS d.d. 07/10/2021, p. 23; notities CGVS d.d. 10/01/2022, p. 7).

2.2.5. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat (A) geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door haar voorgehouden problemen met de Iraanse autoriteiten omwille van haar politieke activiteiten, aangezien (i) de verklaringen die zij tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (CGVS) aflegt over haar problemen met de Iraanse autoriteiten niet stroken met de verklaringen die zij eerder op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had afgelegd, (ii) het ook weinig geloofwaardig is dat zij, ondanks het feit dat zij haar land reeds zes jaar geleden heeft verlaten, geen enkele informatie heeft over een eventuele veroordeling die haar in Iran al dan niet boven het hoofd zou hangen en zij geen enkele inspanning heeft gedaan om meer over haar problemen in Iran te weten te komen via haar familie in Iran, (iii) zij voorts weinig plausibele en weinig overtuigende verklaringen aflegt wat betreft de manier waarop de autoriteiten zes jaar nadat zij het land heeft verlaten naar haar op zoek gingen, (iv) zij ook in verband met de huiszoekingen in haar ouderlijke woning weinig geloofwaardige verklaringen aflegt, en (v) zij tijdens haar eerste en tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS tevens tegenstrijdige verklaringen aflegt over haar activiteiten voor de KDPI in Iran zelf; (B) evenmin enig geloof kan worden gehecht aan haar beweerde sympathie voor de KDPI, aangezien (i) de geloofwaardigheid ervan reeds ernstig op de helling komt te staan doordat geen geloof kan worden gehecht aan de door haar aangehaalde problemen met de Iraanse autoriteiten, aangezien zij doordat zij als sympathisant van de KDPI opdrachten uitvoerde voor de partij in de problemen kwam met de Iraanse autoriteiten, (ii) zij een gebrekkige kennis heeft over de KDPI en (iii) haar voorgehouden engagement voor de Koerdische zaak zich evenmin weerspiegelt in haar houding in België; (C) waar zij nog de discriminatie en onderdrukking van de Koerden in Iran aanhaalt, verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat de door haar beweerde discriminatie gelijkgeschakeld zou kunnen worden met vervolging of ernstige schade; (D) de door haar bijgebrachte documenten niet van aard zijn hierop een ander licht te werpen; en (E) ook haar weinig plausibele, stoeve en weinig coherente verklaringen over haar moedertaal, haar opleidingsniveau en haar leven als Kolbar doen twifelen aan de oprechtheid ervan en het reeds vastgestelde ongeloofwaardig karakter van de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten versterken.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten bijbrengt die voormelde vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

Immers dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij, in een poging de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, blijft steken in loutere vergoelijkingen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2.6. Vooreerst duidt de Raad erop dat de loutere herhaling van verzoekende partij dat tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud "*zwane fouten*" gemaakt werden door de tolk en dat er ook tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud moeilijkheden waren doordat zij veel Farsi woorden gebruikte terwijl de tolk geen Farsi sprak niet van aard is om de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden, onaannemelijkheden en onwetendheden in een ander daglicht te stellen. Immers dient erop te worden gewezen dat deze kritiek reeds geuit werd in respectievelijk de opmerkingen die verzoekende partij na afloop van het eerste persoonlijk onderhoud overmaakte aan het Commissariaat-generaal en de opmerkingen van haar advocate aan het einde van het tweede persoonlijk onderhoud.

Wat betreft de kritiek op de tijdens het eerste persoonlijk onderhoud aanwezige tolk wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende gesteld: *“Uw verklaring dat de tolk tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS bewust verkeerd vertaalde naar het Nederlands om u zo in problemen te brengen, kan niet gevolgd worden (NPO 1, p. 4). Alle tolken op het CGVS zijn immers neutraal, vertalen letterlijk en hebben op geen enkele manier invloed op de beslissing. Dit werd u ook als dusdanig uitgelegd bij aanvang van zowel het eerste als het tweede persoonlijk onderhoud (NPO 1, p. 2 en NPO 2, p. 2). Uw beschuldigingen zijn des te bevreemdend in het licht van de vaststelling dat u geen enkele reden kon opnoemen waarom de tolk tijdens het eerste persoonlijk onderhoud een probleem met u zou hebben (NPO 2, p. 2). Bovendien is het ook hoogst bevreemdend dat u deze vertaalproblemen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud zelf niet zou opgemerkt hebben. U werd immers zowel aan het begin als aan het eind van het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd of u de tolk goed begreep, waarop u telkens bevestigend antwoordde (NPO 1, p. 3 en p. 23). Uw tegenwerping dat u niet kon verstaan wat de tolk zei in het Nederlands, volstaat niet om bovenstaand argument te weerleggen. Er kan immers niet worden aangenomen dat de tolk bewust en doelmatig de Nederlandse als de Koerdische vertaling zou manipuleren, zonder dat uzelf of de dossierbehandelaar daar iets van zou gemerkt hebben tijdens het gesprek zelf. Het stemt daarbij ook tot nadenken dat de door u aangehaalde vertaalfouten voornamelijk betrekking hebben op die passages van het persoonlijk onderhoud waaruit uw gebrekkige kennis van de KDPI naar voren komt, terwijl de nieuwe, door u gecorrigeerde vertaling de geloofwaardigheid van uw verklaringen telkens ten goede komt (cf. supra). Het geheel van bovenstaande vaststellingen leidt tot de conclusie dat aan uw beschuldigingen aan het adres van de tolk geen enkel geloof gehecht kan worden. De vaststelling dat u valse beschuldigingen uit aan het adres van de tolk, bevestigt bovendien het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen.”*

Inzake de aangehaalde moeilijkheden tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud wijst verwerende partij in de bestreden beslissing terecht op het volgende: *“Dat u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud niet volledig vrij was om uzelf te uiten en dit omdat u veel Farsi woorden gebruikt in uw Koerdisch, waardoor de tolk u niet altijd volledig begreep, kan evenmin gevolgd worden. U gaf toen u hier op de Dienst Vreemdelingenzaken naar werd gevraagd immers duidelijk aan dat u het Kurmanji voldoende beheerst om uw persoonlijk onderhoud in deze taal te organiseren (DVZ, verklaring betreffende procedure, d.d. 1 juni 2021). Toen de tolk tijdens het tweede persoonlijk onderhoud opmerkte dat u veel Farsi woorden gebruikte in uw Koerdisch, werd u bovendien expliciet gevraagd of u ermee akkoord ging om verder te doen met het persoonlijk onderhoud, waarop u bevestigend antwoordde (NPO 2, p. 6). Daarnaast werd u zowel bij aanvang als na afloop van het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd of u de tolk goed had begrepen, waarop u telkens bevestigend antwoordde (cf. supra en NPO 2, p. 3 en p. 19). Ook werd u erbij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud expliciet op gewezen dat u eventuele communicatieproblemen zelf duidelijk en tijdig diende te signaleren (NPO 2, p. 3). Er kan dan ook in alle redelijkheid worden gesteld dat u voldoende mogelijkheden heeft gehad om eventuele vertaalproblemen aan te kaarten. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat u in staat was om uw relaas op een coherente manier te uiten.”* Bovendien wordt in dit verband in de bestreden beslissing nog de volgende pertinente vaststelling gedaan: *“Hier kan voor de volledigheid nog aan toegevoegd worden dat de vaststelling dat u veel Farsi woorden gebruikt in uw Koerdisch een bijkomend argument vormt om te twifelen aan de waarachtigheid van uw relaas. Het is immers moeilijk te geloven dat u, die volgens uw verklaringen in Koerdistan geboren werd en er jarenlang woonde en werkte, uw moedertaal doorspekt met Farsi woorden. Uw stelling dat veel Koerden die vanuit Koerdistan emigreren naar de Iraanse steden hun eigen taal vergeten, stemt in dit verband dan ook tot nadenken (NPO 2, p. 11). Hetzelfde geldt voor uw bewering dat Koerden die in Iran goede jobs hebben of voor de Iraanse staat werken vaak hun eigen taal vergeten (NPO 2, p. 17). De vaststelling dat u veel Farsi termen gebruikt in uw Koerdisch, suggereert dan ook dat u veel minder lan in Koerdistan gewoond hebt dan u zelf aanhaalt. Uw tegenwerping dat uw moeder dezelfde woordenschat gebruikte als u omdat ze is opgegroeid tussen de Farsi mensen, volstaat niet om dit vermoeden te ontkrachten (NPO 2, p. 6). Met uw vader sprak u immers wel Koerdisch (NPO 2, p. 7).*

Bovendien woonde en werkte u volgens uw verklaringen jarenlang in Iraans Koerdistan (cf. supra). Er kan dan ook verwacht worden dat u deze taal vloeiend zou beheersen. Het is in dit verband ook opvallend dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud zei dat uw moeder afkomstig was uit Barandusa, terwijl u in het tweede persoonlijk onderhoud zei dat ze van het dorp Haza Kandi kwam (NPO 2, p. 6). De vaststelling dat u zichzelf tegenspreekt over het dorp waaruit uw moeder afkomstig is, versterkt alleen maar het vermoeden dat u minder lang in Koerdistan gewoond hebt dan u zelf aangeeft. Het is ook merkwaardig dat u in de door u overgemaakte opmerkingen na het eerste persoonlijk onderhoud spontaan ontkende te zijn geconverteerd van soennisme naar sjiisme, terwijl zoiets in het eerste persoonlijk onderhoud nooit ter sprake gekomen was (cf. administratief dossier en NPO 2, p. 5). Eveneens is het bevreemdend dat u, die slechts tot uw veertiende naar school ging, met Turks, Farsi, Azeri en Kurmanji vier talen beheerst op een niveau dat u toelaat het persoonlijk onderhoud in deze talen te laten doorgaan (DVZ, verklaring

betreffende procedure, d.d. 1 juni 2021). Ook is het opvallend dat u, ondanks het feit dat u volgens uw verklaringen jarenlang als kolbar werkte, hierover zeer algemene en vage verklaringen aflegde. Zo slaagde u er, ondanks het feit dat u hier herhaaldelijk naar werd gevraagd, niet in om in detail de omstandigheden te beschrijven waarin u beschoten werd en waarin uw paard overleed. U kwam op dit vlak niet verder dan te stellen dat u zich niets meer herinnert behalve dat u doodsbang begon te rennen van de bergachtige regio naar de vallei en dat u gewond was toen u daar aankwam (NPO 2, p. 16).

Uw weinig plausibele, stroeve en weinig coherente verklaringen over uw moedertaal, uw opleidingsniveau en uw leven als Kolbar doen twifelen aan de oprechtheid ervan. Dit versterkt het reeds vastgestelde ongeloofwaardig karakter van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten."

De Raad stelt vast dat verzoekende partij niet verder komt dan een loutere herhaling van deze kritiek die zij reeds eerder gaf, zonder echter voormelde pertinente motieven in de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

In dit verband dient tevens te worden opgemerkt dat ook de opmerking van verzoekende partij in haar verzoekschrift dat zij tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud op eigen initiatief heeft aangegeven dat er tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud een fout werd gemaakt door de tolk over de kleuren van de Koerdische vlag en dat zij vervolgens spontaan de correcte kleuren van de vlag heeft gegeven, geenszins soelaas biedt. Immers herhaalt de Raad vooreerst dat de kritiek van verzoekende partij op de tolk tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud allerminst kan overtuigen en dat zij dan ook niet *in concreto* aannemelijk maakt dat haar verklaringen desbetreffend verkeerd zouden zijn vertaald tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud (zie *supra*). Het feit dat zij *post factum* tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud de correcte kleuren van de Koerdische vlag geeft doet dan ook geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat zij tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud er klaarblijkelijk niet in slaagde de kleuren van de Koerdische vlag op te noemen, hetgeen allerminst ernstig is in het licht van het door haar voorgehouden profiel van sympathisant van de KDPI.

Voorts duidt de Raad erop dat verzoekende partij niet kan worden bijgetreden waar zij lijkt te menen dat haar recht om verhoord te worden zou zijn geschonden. De Raad wijst erop dat de hoorplicht als beginsel van behoorlijk bestuur inhoudt dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen. Het volstaat dat de betrokkene de gelegenheid krijgt zijn standpunt op een nuttige wijze uiteen te zetten, hetgeen ook schriftelijk kan gebeuren (RvS 15 februari 2007, nr. 167.853; RvS 23 juni 2005, nr. 146.472). *In casu* blijkt dat verzoekende partij werd gehoord bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 1 juni 2021 ter invulling van de vragenlijst en tweemaal op het Commissariaat-generaal op 7 oktober 2021 en 10 januari 2022 (administratief dossier, stukken 4 en 7). Uit het voorgaande is reeds gebleken dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat er tijdens deze opeenvolgende gehoren fouten werden gemaakt door de aanwezige tolken en dat ook haar kritiek dat zij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud niet volledig vrij was om zichzelf te uiten en dit omdat zij veel Farsi woorden gebruikt in haar Koerdisch, waardoor de tolk haar niet altijd volledig begreep, evenmin kan worden gevolgd. Derhalve kan worden aangenomen dat verzoekende partij de kans heeft gehad haar standpunt op een nuttige wijze uiteen te zetten en aanvullende stukken neer te leggen en kan een schending van de hoorplicht niet worden aangenomen.

Gelet op het voorgaande, ziet de Raad evenmin in waarom de commissaris-generaal nog een derde persoonlijk onderhoud had moeten organiseren, zoals verzoekende partij opwerpt in haar verzoekschrift. De Raad wijst er in dit verband op dat artikel 57/5ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts het volgende bepaalt: "*De commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen roept de verzoeker minstens eenmaal op voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming*". De commissaris-generaal heeft een discretionaire bevoegdheid om hierna nog gehoren te organiseren indien hij dit nodig acht om nadere inlichtingen te verwerven die kunnen leiden tot het vaststellen van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoekende partij laat bovendien na om *in concreto* aan te tonen op welke wijze het organiseren van een derde gehoor van invloed zou zijn geweest op de motivering van de bestreden beslissing.

2.2.7. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere verwijzing naar de economische situatie in haar regio en het gevaar dat Kolbars lopen om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst, *in casu* Iran, werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft, gelet op het ongeloofwaardige karakter van haar verklaringen, desbetreffend manifest in gebreke.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij voorts opwerpt dat van haar niet verwacht kan worden dat zij na vijf jaar nog bewijzen zou kunnen voorleggen van haar sollicitaties naar andere jobs, bemerkt de Raad evenwel dat nergens in de bestreden beslissing van verzoekende partij verwacht wordt dat zij hiervan bewijzen zou voorleggen. Wel wordt in verband met haar zoektocht naar werk – waaromtrent zij stelt dat zij als Koerd en soenniet gediscrimineerd werd – in de bestreden beslissing vastgesteld dat verzoekende partij hierover weinig plausibele en onderling incoherente verklaringen aflegt, hetgeen de door haar beweerde discriminatie onderuithaalt. Meer bepaald wordt dienaangaande met recht op het volgende gewezen: *“Daarnaast is het op zijn minst bevreemdend te noemen dat u enerzijds stelde dat er in Koerdistan geen bedrijven zijn en dat Koerden alleen als kolbar kunnen werken (NPO 1, p. 4 en NPO 2, p. 7), terwijl u anderzijds beweerde dat u rond uw zestiende bijna tweehonderd keer solliciteerde voor jobs bij het waterbedrijf, als afvalverwerker bij het stadhuis en om in de bossen te werken (NPO 2, p. 14). Indien u werkelijk zoveel sollicitaties deed en telkens werd afgewezen omwille van uw religieuze of etnische achtergrond, kan immers verwacht worden dat u hier spontaan naar zou verwezen hebben wanneer u gevraagd werd of u ooit werk had gezocht (cf. supra). Uw weinig plausibele en onderling incoherente verklaringen over uw zoektocht naar werk halen de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde discriminatie verder onderuit.”* In dit verband wijst verwerende partij bovendien nog op het volgende: *“Hier kan voor de volledigheid nog aan toegevoegd worden dat de door u aangehaalde discriminatie dateert van meer dan tien jaar voor uw vertrek uit Iran. Dat u tussen uw start als kolbar in 2004 en uw vertrek uit Iran in 2015 nooit meer geprobeerd heeft om een andere job te zoeken, haalt de ernst van de door u aangehaalde discriminatie verder onderuit (NPO 2, p. 10 en p. 15).”* Deze motieven worden door verzoekende partij op geen enkele manier *in concreto* weerlegd of verklaard.

2.2.9. In zoverre verzoekende partij de commissaris-generaal een gebrekkig onderzoek verwijt naar haar politiek profiel en haar politieke activiteiten in Iran, duidt de Raad er evenwel op dat verwerende partij in de bestreden beslissing op grond van pertinente vaststellingen op uitgebreide wijze motiveert en vaststelt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door haar beweerde profiel en politieke activiteiten. Dat geen grondig onderzoek desbetreffend plaatsvond, kan dan ook niet worden bijgetreden. De Raad wijst er te dezen op dat noch de commissaris-generaal, noch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is evenmin de taak van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Derhalve is de stelling van verzoekende partij dat haar bepaalde vragen niet gesteld werden en er alzo sprake is van een “gebrekkige onderzoek” niet dienstig.

2.2.10. Waar verzoekende partij nog meent dat het gegeven dat zij niet alles weet over de KDPI geen enkele afbreuk doet aan het feit dat zij activiteiten had voor de partij en er dienaangaande op wijst dat zij zonder meer het pad van haar vader en ooms volgde zonder zichzelf vragen te stellen over de activiteiten, doelen, enz., van de politieke partij en dat zij het normaal vond om de Koerdische gemeenschap te verdedigen, bemerkt de Raad evenwel dat in het licht van het door verzoekende partij voorgehouden profiel als sympathisant van de KDPI die bovendien in Iran activiteiten zou hebben uitgevoerd voor de partij, redelijkerwijze een zekere kennis verwacht mag worden wat betreft de ideologie van deze partij, de interne werking van de partij en andere Koerdische oppositiepartijen uit Iran en hun standpunten. De uitleg dat zij zonder meer het pad van haar vader en ooms volgde zonder zichzelf vragen te stellen over de activiteiten en doelen van de partij, strookt overigens niet met haar verklaringen op het Commissariaat-generaal, waar zij aangaf dat zij voor de KDPI had gekozen omdat de ideeën van de partij haar aanspraken en in het bijzonder het feit dat zij geen geweld gebruiken (notities CGVS d.d. 07/10/2021, p. 18). Het is dan ook niet ernstig dat verzoekende partij thans, teneinde de vastgestelde lacunaire kennis over de KDPI, alsook over andere Koerdische partijen, in haar hoofde te vergoelijken, haar beweegredenen om zich bij de KDPI te voegen minimaliseert en stelt dat zij louter het pad van haar vader en ooms volgde. Het spreekt voor zich dat dergelijke inconsistente verklaringen over haar beweegredenen om zich bij de KDPI te voegen de geloofwaardigheid van haar beweerde betrokkenheid bij deze partij, en bijgevolg ook van de activiteiten die zij voor deze partij zou hebben gehad, danig ondergraaft. Zij het ten slotte nog benadrukt dat in de bestreden beslissing ook wat betreft de door haar voorgehouden activiteiten voor de KDPI wordt vastgesteld dat zij hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt, nu zij tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud stelde dat zij meer dan tien keer pamfletten uitdeelde voor de partij (notities CGVS d.d. 07/10/2021, p. 9), terwijl zij tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud beweerde dat het meer dan honderd keer gebeurde (notities CGVS d.d. 10/01/2022, p. 14).

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het verzamelen van informatie over haar gerechtelijke situatie in Iran een risico inhoudt voor haar familie, wijst de Raad erop dat verzoekende partij voorbijgaat aan de vaststelling dat verzoekende partij zelfs niet aan haar familie in Iran gevraagd heeft of zij desbetreffend nog nieuwe informatie hebben (notities CGVS d.d. 07/10/2021, p. 14). Derhalve heeft zij er

geen idee van of haar familie weet heeft van eventuele gerechtelijke stappen die door de Iraanse autoriteiten werden ondernomen sinds haar vertrek uit Iran. Waar zij op het Commissariaat-generaal aanhaalde dat zij niets kan vertellen over haar rechtszaak in Iran omdat zij dit soort vragen niet aan haar familieleden durft te stellen via de telefoon (notities CGVS d.d. 07/10/2021, p. 14), duidt de Raad erop dat in de bestreden beslissing dienaangaande de pertinente bemerking wordt gedaan dat volgens haar eigen verklaringen zij het mogelijke af luisteren van de telefoonlijn van haar ouders omzeilt door via de telefoon van de burens met hen te communiceren (notities CGVS d.d. 07/10/2021, p. 5). Door verwerende partij wordt dan ook terecht het volgende geconcludeerd: *“De vaststelling dat u niets kan vertellen over de concrete juridische gevolgen van uw problemen in Iran, hoewel het hier gaat om de kern van uw vrees voor vervolging door de Iraanse autoriteiten, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas.”*

2.2.12.1. Verder voegt verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift nog bewijzen van haar publicaties op sociale media (bijlage 3 van het verzoekschrift) en bewijzen van haar deelname via Zoom aan de demonstratie van 26 azar (bijlage 4 van het verzoekschrift).

2.2.12.2. De Raad stelt in dit verband vooreerst vast dat nergens uit blijkt dat de eerste drie pagina's van bijlage 3, in tegenstelling tot wat verzoekende partij laat uitschijnen, publicaties op sociale media betreffen. Het is echter niet duidelijk wat verzoekende partij met deze stukken – respectievelijk een foto van een gewapende man en twee kopieën van wat op het eerste zicht een (onvertaald) identiteitsdocument betreft, wil aantonen, aangezien zij dit nergens specificeert. Met deze documenten kan dan ook geen rekening worden gehouden.

Wat betreft de bijgebrachte publicaties op sociale media (bijlage 3 van het verzoekschrift), duidt de Raad er evenwel op dat verzoekende partij reeds eerder gelijkaardige screenshots van haar Facebookpagina bijbracht en dat dienaangaande door verwerende partij op het volgende wordt gewezen: *“De door u neergelegde screenshots van uw Facebookpagina, waarop u boodschappen publiceert ter ondersteuning van de Koerdische zaak alsook kritiek op het Iraanse regime, volstaan evenmin om bovenstaande beslissing in een ander daglicht te plaatsen. Hierbij kan worden opgemerkt dat de eerste dergelijke berichten op uw Facebook en Instagrampagina slechts dateren van respectievelijk 9 en 11 september 2021. Gelet op het opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw engagement voor de Koerdische zaak, kan verwacht worden dat u deze boodschappen wist alvorens terug te keren naar Iran. Niets wijst erop dat deze Facebookberichten reeds in het vizier van de Iraanse autoriteiten gekomen zijn. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt immers dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, zoals hierboven werd vastgesteld, niet aannemelijk gemaakt –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.”* Aangezien uit het bovenstaande is gebleken dat verzoekende partij geen ander licht werpt op het vastgestelde opportunistische en aldus onoprechte karakter van haar engagement voor de Koerdische zaak, dient eenzelfde beoordeling dan ook te worden gemaakt voor wat betreft de thans bijgebrachte screenshots van berichten op sociale media die eveneens pas dateren van na september 2021.

Wat betreft de stukken waarmee zij haar deelname via Zoom aan de demonstratie van 26 azar wil aantonen (bijlage 4 van het verzoekschrift), bemerkt de Raad dat uit deze screenshots hoogstens kan worden afgeleid dat verzoekende partij heeft deelgenomen aan een zoomsessie inzake de Koerdische zaak, gelet op de vaststelling dat bij verschillende deelnemers aan de zoomsessie op de achtergrond een vlag van Koerdistan en/of een vlag van de KDPI te zien is. Uit deze niet-gedateerde screenshots kan echter niet worden afgeleid dat deze zoomsessie de demonstratie voor de Iraanse ambassade in Brussel op 26 azar 1400 (17 december 2021) betreft, wat verzoekende partij nochtans met deze stukken wil aantonen. Zij het er daarenboven op gewezen dat in de bestreden beslissing reeds de pertinente bemerking wordt gemaakt dat hoe dan ook uit het louter bijwonen van een online meeting geen politieke overtuiging afgeleid kan worden die een nood aan internationale bescherming zou verrechtvaardigen. Deze stukken werpen dan ook geen ander licht op het vastgestelde opportunistische en aldus onoprechte karakter van haar beweerd engagement voor de Koerdische zaak.

2.2.13. Wat ten slotte nog haar betoog betreft dat rekening gehouden moet worden met haar profiel, waarbij zij duidt op haar zware levensomstandigheden, en in het bijzonder haar lage opleidingsniveau, haar werk als Kolbar en haar verblijfsomstandigheden in Turkije, stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partij op geen enkele manier *in concreto* uiteenzet op welke wijze deze elementen van aard zouden zijn een ander licht te werpen op de verschillende in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Zij het overigens bemerkt dat inzake het door verzoekende partij voorgehouden profiel in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoekende partij hierover ongeloofwaardige verklaringen aflegt. Meer bepaald wordt erop gewezen dat verzoekende partij weinig plausibele, stoeve en weinig coherente verklaringen aflegt over haar moedertaal, haar opleidingsniveau en haar leven als Kolbar. Deze vaststelling ondergraaft dan ook het door haar beweerde profiel en versterkt tevens het reeds vastgestelde ongeloofwaardig karakter van de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten.

2.2.14. Waar verzoekende partij nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij reeds werd vervolgd in de zin van 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.2.15. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.16. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.17. In zoverre verzoekende partij het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden acht, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partij tijdens de persoonlijke onderhouds op het Commissariaat-generaal d.d. 7 oktober 2021 en 10 januari 2022 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit telkens met de hulp van een tolk Kurmanji en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.18. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van

artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT